

Stanowisko nr 1
Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie
z dnia 3 grudnia 2019 r.

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie
w składzie:

1. adw. Mikołaj Pietrzak – Dziekan
2. adw. Anna Atanasow
3. adw. Zbigniew Banaszczyk
4. adw. Michał Bieniak
5. adw. Katarzyna Bilewska
6. adw. Michał Fertak
7. adw. Katarzyna Gajowniczek-Pruszyńska – Wicedziekan
8. adw. Jakub Jacyna – Skarbnik
9. adw. Aleksander Krysztofowicz – Zastępca Sekretarza
10. adw. Andrzej Orliński – Wicedziekan
11. adw. Luka Szaranowicz
12. adw. Michał Szpakowski
13. adw. Maciej Ślusarek

w trybie obiegowym w dniu 3 grudnia 2019 r., podjęła jednogłośnie stanowisko w sprawie uchwały Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego ograniczającej niezależność samorządu adwokackiego:

Okręgowa Rada Adwokacka w Warszawie wyraża sprzeciw wobec działań Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, które skutkują przyznaniem Ministrowi Sprawiedliwości – Prokuratorowi Generalnemu uprawnień niewynikających wprost z ustawy, a w konsekwencji ograniczeniem niezależności samorządu adwokackiego w sferze sądownictwa dyscyplinarnego.

W dniu 27 listopada 2019 r. podjęto uchwałę składu 7 sędziów Sądu Najwyższego, orzekających w Izbie Dyscyplinarnej, w sprawie o sygn. akt II DSI 67/18. Zgodnie z jej treścią Minister Sprawiedliwości – Prokurator Generalny nabywa uprawnienie do wnoszenia kasacji do ww. Izby od postanowień sądu dyscyplinarnego dla adwokatów. Należy podkreślić, że powyższe uprawnienie nie wynika wprost z ustawy Prawo o adwokaturze, a jego istnienie zostało wyprowadzone z odpowiedniego zastosowania art. 521 Kodeksu postępowania karnego. Pogląd prawny zaprezentowany przez Izbę Dyscyplinarną stanowi odrzucenie dotychczasowego dorobku orzeczniczego Sądu Najwyższego (zob. m.in. postanowienie SN z dnia 11 lutego 2008 r., SDI 1/08, OSNKW 2008 nr 4, poz. 30, str. 63; postanowienie SN z dnia 30 września 2008 r., SDI 22/08, OSNSD 2008 nr 1, poz. 125), zgodnie z którym Prawo o adwokaturze wyczerpująco reguluje zagadnienie dopuszczalności

kasacji i przewiduje jej wniesienie jedynie od orzeczeń wydanych przez Wyższy Sąd Dyscyplinarny w drugiej instancji (art. 91a ust. 1 Prawa o adwokaturze).

W przekonaniu Okręgowej Rady Adwokackiej w Warszawie rozszerzenie uprawnień Ministra Sprawiedliwości – Prokuratora Generalnego stanowi próbę nieuzasadnionego zwiększania wpływu władzy wykonawczej na niezależne sądownictwo dyscyplinarne i wpisuje się w działania godzące w wymiar sprawiedliwości oraz porządek konstytucyjny. Ma to na celu zwiększenie kontroli nad osobami wykonującymi zawód adwokata. Przyznanie dodatkowego uprawnienia organowi sprawującemu funkcję polityczną nastąpiło w drodze uchwały Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego, powołanej przy udziale niekonstytucyjnie ukształtowanej Krajowej Rady Sądownictwa. Ostatnie działania utwierdzają w przekonaniu, że Izba Dyscyplinarna nie może stanowić bezstronnego sądu, a jej orzeczenia mogą być motywowane politycznie.

Funkcjonowanie samorządów zawodowych jest silnie zakorzenione w konstytucyjnej zasadzie demokratycznego państwa prawnego. Adwokatura odgrywa istotną rolę w realizacji praw i wolności człowieka i obywatela. Próba ograniczania jej niezależności to działanie godzące przede wszystkim w bezpieczeństwo prawne Polek i Polaków, o które dbają również adwokaci, nierzadko konfrontując się z organami państwa w sprawach obywateli.

Każdy adwokat jest zobowiązany bronić interesów swojego klienta w sposób odważny i honorowy, nie bacząc na ewentualne negatywne konsekwencje dla niego samego. Taka postawa była i pozostanie fundamentem działalności przedstawicieli Palestry, niezależnie od sytuacji politycznej i prób ograniczania niezależności Adwokatury.